

ZDŮVODNĚNÍ K NÁVRHŮM SAZEBNÍKŮ KOLEKTIVNÍHO SPRÁVCE OAZA PRO ROK 2027

dle § 98f zák. č. 121/2000 Sb.

Autorského zákona

Ochranná asociace zvukařů – autorů, z.s.

Národní 41, 110 00 Praha 1

IČ: 266 30 192

č.reg. MV ČR: VS/1-1/53797/03-R

Obsah

Obsah	2
ÚVOD	3
VEŘEJNÉ PRODUKCE.....	3
A – Restaurace, bary, herny, obchody, provozovny služeb, dílny atp.	4
VP – Segment zvláštních typů užití	5
A1 – Vozidla taxislužby	6
A3 – Dopravní prostředky	6
C – Diskotéky	7
C1 – Fitness	7
C2 – Ostatní veřejné produkce	8
D – Tržiště	9
D1 – Obecní rozhlas	9
E – Poutě	10
G – Veletrhy.....	10
G1 – Konference	10
I – Obřady.....	10
J – Užití děl při sportovních utkáních na stadiónech a ve sportovních halách a sportovních akcích ..	11
J1 – Vleky a lanovky.....	11
K – Erotické show	12
M – Ubytování.....	12
M1 – Lázeňské subjekty	12
F – Kina.....	13
ROZHLASOVÉ VYSÍLÁNÍ	13
TELEVIZNÍ VYSÍLÁNÍ	16
INTERNET	18
1.1 - Sazba odměny za stažení audiálních děl za úplatu (hudba bez obrazu)	18
1.2 Minimální výše odměny za stažení audiálních děl za úplatu	19
1.3 Minimální výše odměny za stažení audiálních děl bezúplatně	19
1.4 Sazba odměny za užití děl v rámci audioknih	19
1.5 Sazba za užití děl u vyzváněcích melodií (stažení za úplatu i bezúplatně)	19
1.6 Sazba odměny za užití děl v rámci aplikací a programů obsahujících hudební složku	19
2.1 Sazba odměny za užití audiovizuálních děl za úplatu i bezúplatně.....	19
3.1 Sazba odměny za přehrávání (streaming) hudebních děl za úplatu i bezúplatně.....	19
3.2 Sazba odměny za hudební podkres k webovým stránkám	20
4.1 Přehrávání (streaming) audiovizuálních děl (video on demand)	20
PŘENOS VYSÍLÁNÍ	20

ÚVOD

Ochranná asociace zvukařů – autorů, z.s. (dále jen „OAZA“), jako kolektivní správce oprávněný k výkonu kolektivní správy práv autorů zvukové složky děl, předkládá v souladu s § 98f zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „autorský zákon“ nebo „AZ“), zdůvodnění sazebníků odměn za užití autorských děl, jejichž práva kolektivně spravuje.

V návrzích sazebníků pro rok 2027 je u všech sazeb odměn vyjádřených pevnou nominální částkou zohledněna míra inflace za rok 2026, vyjádřená přírůstkem průměrného ročního indexu spotřebitelských cen, který vyhláší Český statistický úřad. Cílem této úpravy není nepřiměřené navyšování odměn, nýbrž zachování jejich reálné hodnoty a zamezení postupnému znehodnocování autorských odměn náležejících zastupovaným nositelům práv.

Předkládané sazebníky vycházejí ze zásady spravedlivého a vyváženého nastavení odměn. Zohledňují oprávněné zájmy autorů zastupovaných OAZA, jejichž odborná a tvůrčí činnost představuje významnou součást výsledné podoby chráněného díla. Práce mistrů zvuku spojuje vysokou technickou kvalifikaci s autorským tvůrčím přínosem a zásadním způsobem ovlivňuje uměleckou, emocionální i technickou kvalitu výsledného díla.

OAZA při tvorbě sazebníků respektuje oprávněné zájmy uživatelů, zejména potřebu předvídatelného, transparentního a administrativně efektivního přístupu k rozsáhlému repertoáru chráněných děl. Sazebníky jsou proto koncipovány tak, aby umožňovaly řádné vypořádání autorských práv při zachování přiměřené rovnováhy mezi spravedlivým oceněním tvůrčí činnosti a praktickými potřebami kulturního, mediálního i podnikatelského prostředí.

Sazby byly stanoveny v souladu s kritérii přiměřenosti podle § 98e AZ. Při jejich stanovení OAZA zohlednila zejména povahu a rozsah užití chráněných děl, význam užití pro daný způsob provozu či služby, komerční či nekomerční charakter užití, rozsah spravovaného repertoáru, okruh a charakter uživatelů, jakož i dosavadní smluvní a sazebníkovou praxi. OAZA přihlíží rovněž k relevantní české i evropské judikatuře, včetně judikatury Soudního dvora Evropské unie, zejména k požadavku přiměřenosti, nediskriminačního přístupu a transparentnosti sazeb.

Návrhy sazebníků pro rok 2027 navazují na dříve publikované sazebníky OAZA, které byly v praxi uživatelskou veřejností akceptovány, případně reflektují sazby sjednané v rámci jednání s uživateli, včetně jednání vedených za účasti zapsaného mediátora. Zachovávají proto kontinuitu dosavadní licenční praxe, právní jistotu uživatelů i stabilitu systému kolektivní správy.

OAZA má za to, že předkládané sazebníky odpovídají zákonným kritériím přiměřenosti, jsou odůvodněné povahou a rozsahem spravovaných práv a představují vyvážený nástroj pro zajištění řádné odměny autorům při současném zachování transparentních a předvídatelných podmínek pro uživatele.

VEŘEJNÉ PRODUKCE

V segmentu veřejných produkcí OAZA dlouhodobě zohledňuje požadavek široké uživatelské veřejnosti na jednoduchý, přehledný a administrativně nenáročný systém vypořádání autorských odměn. Právě tento požadavek vedl k tomu, že bylo ke dni 1. 1. 2018 zřízeno jednotné inkasní místo pro oblast veřejných produkcí při OSA, z.s., jehož prostřednictvím dochází k centralizovanému výběru odměn za příslušné kolektivní správce.

V návaznosti na zavedení jednotného inkasního místa byly sazby OAZA v segmentu veřejných produkcí harmonizovány s metodikou ostatních kolektivních správců. OAZA přitom ve většině sazeb upustila od dřívějších, v praxi obtížně aplikovatelných minutových či podílových sazeb a přistoupila k uplatňování sazeb vyjádřených pevnou nominální částkou. Tento způsob stanovení odměn je pro daný segment transparentnější, předvídatelnější a pro uživatele zpravidla příznivější, neboť umožňuje snadnější orientaci v celkové výši licenčního zatížení.

Harmonizace metodiky současně umožnila uživatelům jednotlivé sazby kolektivních správců přehledně sčítat, a získat tak jednoznačnou představu o celkové výši odměn spojených s užitím chráněného repertoáru v rámci veřejných produkcí. Uživatelé tak mohou s dostatečným předstihem plánovat své rozpočty a zohlednit náklady na vypořádání autorských práv při své provozní, kulturní či podnikatelské činnosti.

Vzhledem k tomu, že uvedená metodika byla uživatelskou veřejností v praxi přijata a dlouhodobě se jeví jako funkční a vyhovující, nedochází oproti předchozímu sazebníku ke změně konstrukce sazeb ani ke změně jejich věcného členění. Pro rok 2027 budou jednotlivé dílčí sazby upraveny toliko o míru inflace, a to za účelem zachování jejich reálné hodnoty a kontinuity dosavadní sazebníkové praxe.

A – Restaurace, bary, herny, obchody, provozovny služeb, dílny atp.

Oddíl sazebníku s označením písm. A značí výběr autorských odměn za užití chráněných autorských děl zastupovaných autorů v prostorách, kde je vykonávána podnikatelská činnost a kde není vybíráno vstupné. Typicky se jedná o restaurace, fast food, bary, herny, obchody, provozovny služeb, bazény, koupaliště, kanceláře, dílny, výrobní haly, šatny v podnicích, provozní a technické zázemí a obdobné prostory.

Odměna je kalkulována dle typů technických přístrojů, které umožňují zpřístupňování děl a násobku měsíční sazby. Na rozdíl od mnoha zahraničních kolektivních správců není používáno kritérium podlahové plochy, neboť do licenčního oprávnění by měla vstupovat pouze plocha ozvučená, což by bylo v praxi velmi obtížně měřitelné. Na místo toho je coby kritérium ozvučené plochy užíván počet reproduktorů, přičemž první dva jsou vždy obsaženy v základní sazbě přístroje.

Byť by se jevila teoreticky přesnější variantou pro výpočet odměny v segmentu A tržba podnikatele, činil by takový výpočet nepřiměřenou administrativní zátěží jak u uživatelů, tak u kolektivního správce, a proto není tento model výpočtu aplikován. Užití této základny pro stanovení odměn by také nepřiměřeně zasahovalo do soukromí podnikatelských subjektů (nejčastěji podnikajících jako OSVČ).

Hudební kulisa produkovaná v provozovně prostřednictvím televizního, rozhlasového či jiného technického zařízení nepředstavuje pouze doprovodný prvek, nýbrž může být součástí celkové atmosféry provozovny a spoluvytvářet prostředí, v němž dochází k nabídce zboží nebo služeb.

Tento přístup odpovídá také tzv. Kotlerově teorii obchodní atmosféry, podle níž není rozhodující pouze samotný produkt nebo služba, ale rovněž prostředí, ve kterém jsou nabízeny. Philip Kotler ve své koncepci „atmospherics“ poukázal na to, že obchodní prostředí lze vědomě utvářet prostřednictvím smyslově vnímatelných prvků, jako jsou prostorové uspořádání, světlo, barvy, vůně nebo zvuk, a tím působit na emoce a rozhodování zákazníků.

Hudební kulisa proto může v praxi plnit nejen estetickou, ale i podpůrnou obchodní funkci. V provozech s vyšší obrátkou zákazníků může vhodně nastavený hudební podkres přispívat k dynamice prostředí a plynulosti spotřeby či nákupu. Naopak v provozovnách zaměřených na prodej luxusnějšího nebo nákladnějšího zboží bývá hudba často využívána k vytvoření klidnější, komfortnější a exkluzivnější atmosféry, která podporuje delší pobyt zákazníka a soustředěnější vnímání nabídky. Obdobně v gastronomických zařízeních může tempo a charakter hudby spoluutvářet celkový rytmus prostředí a zákaznický komfort.

Z uvedeného vyplývá, že užití hudební kulisy v provozovnách nelze vnímat pouze jako nahodilé nebo bezvýznamné užití chráněného repertoáru. V řadě případů jde o součást promyšleného vytváření obchodní atmosféry, která má pro provozovatele praktický a potenciálně i hospodářský přínos. Tomu odpovídá i potřeba řádného licenčního vypořádání užití chráněných autorských děl.

OAZA uplatňuje v segmentu veřejných produkcí členění sazeb podle velikosti obce již od roku 2011. Toto členění vychází z předpokladu, že velikost obce může mít vliv na obchodní potenciál provozovny, rozsah její návštěvnosti i obvyklou intenzitu veřejného užití chráněného repertoáru.

V souvislosti se zavedením jednotného inkasního místa pro veřejné produkce při OSA, z.s. bylo nezbytné přistoupit k harmonizaci metodiky s ostatními kolektivními správci. Důvodem byla zejména potřeba snížit administrativní náročnost systému, sjednotit způsob aplikace sazeb a zajistit, aby uživatelé mohli jednoduše a přehledně určit celkovou výši odměn hrazených jednotlivým kolektivním správcům. Členění sazeb zůstalo zachováno, došlo však ke změně škálování pásem, a to zejména ve střední kategorii, kdy byla metodika přizpůsobena členění na obce do 80 000 obyvatel a nad 80 000 obyvatel. Tato změna nebyla vedena snahou o navýšení licenční zátěže uživatelů, nýbrž potřebou sjednocení a zjednodušení systému v rámci jednotného inkasního místa.

Sazby v segmentu A jsou dlouhodobě koncipovány konzervativně a jsou každoročně upravovány pouze o míru inflace, tedy za účelem zachování jejich reálné hodnoty. Nejedná se tak o věcné navyšování sazeb, ale o standardní valorizační mechanismus, který brání postupnému znehodnocování autorských odměn v čase.

Přiměřenost sazeb OAZA byla v letech 2017–2018 předmětem přezkumu ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Skutečnost, že jsou tyto sazby dlouhodobě uplatňovány v praxi a akceptovány uživatelským prostředím, potvrzuje jejich stabilitu, předvídatelnost a soulad s požadavkem přiměřenosti podle autorského zákona.

Pro prostory, jako jsou výrobní dílny, haly a čekárny lékařů poskytuje kolektivní správce sazbu ve výši 50 % základní sazby.

VP – Segment zvláštních typů užití

Sazebník veřejných produkcí OAZA rozlišuje více druhů sazeb podle konkrétního typu užití chráněného repertoáru. Toto členění vychází z kritérií stanovených v § 98e autorského zákona, podle nichž má kolektivní správce při stanovení odměn přihlížet zejména k účelu, způsobu a okolnostem užití díla, k tomu, zda k užití dochází při výkonu podnikání nebo jiné výdělečné činnosti, k případnému přímému či nepřímému hospodářskému nebo obchodnímu prospěchu uživatele, k charakteru a specifickým místu užití, jakož i k četnosti a intenzitě užití chráněného repertoáru.

S ohledem na rozmanitost provozů, prostor a forem veřejného užití není možné stanovit pro všechny situace jednu jednotnou sazbu. Jednotlivé způsoby užití se od sebe liší svým účelem, významem pro provozovatele, intenzitou užití i hospodářským kontextem. Z tohoto důvodu bylo nezbytné v sazebníku vymezit také další, zvláštní sazby, které umožňují přesněji a spravedlivěji zohlednit rozdílné formy užití chráněných děl, včetně změn vyvolaných technologickým vývojem a proměnou uživatelské praxe.

Obdobně jako v segmentu A byla i u těchto zvláštních sazeb metodika výpočtu harmonizována s ostatními kolektivními správci tak, aby bylo možné zachovat funkční a administrativně přehledný systém jednotného inkasního místa. Cílem této harmonizace je především jednoduchost, předvídatelnost a srozumitelnost pro uživatele, nikoli nepřiměřené rozšiřování jejich licenční zátěže.

Výše sazeb ve zvláštních segmentech vychází ze sazeb dlouhodobě uplatňovaných OAZA v segmentu A, přičemž zohledňuje specifické okolnosti jednotlivých typů prostor, provozů a způsobů užití. Takto nastavený systém umožňuje zachovat kontinuitu dosavadní sazebníkové praxe a současně přiměřeně reflektovat rozdíly mezi jednotlivými formami veřejného užití chráněného repertoáru.

A1 – Vozidla taxislužby

Sazba za užití chráněného repertoáru ve vozidlech taxi vychází z metodiky sazeb uplatňovaných OAZA pro zvuková zařízení v segmentu A. Při jejím stanovení však bylo nezbytné zohlednit odlišný charakter tohoto typu užití. Ve vozidle taxi se zpravidla nachází pouze omezený počet pasažérů, obvykle jeden až dva, zatímco v provozovnách zařazených do segmentu A může být ve stejném okamžiku přítomen podstatně vyšší počet návštěvníků.

Z tohoto důvodu nebylo možné sazbu pro vozidla taxi mechanicky převzít ze segmentu A. Současně však bylo vhodné zachovat návaznost na již existující a dlouhodobě uplatňovanou sazebníkovou praxi OAZA. Výše sazby proto vychází ze sazeb stanovených pro zvukově obrazové zařízení včetně dvou zabudovaných reproduktorů, avšak je přiměřeně snížena tak, aby odpovídala specifikům provozu taxi služby.

Vzhledem k tomu, že u vozidel taxi nelze účelně aplikovat pásmové členění sazeb podle velikosti obce, je výsledná sazba stanovena jako jedna desetina aritmetického průměru příslušných tří sazeb pro zvukově obrazové zařízení včetně dvou zabudovaných reproduktorů. Takto nastavená sazba zohledňuje nižší počet osob, které mohou být v jednom okamžiku vystaveny užití chráněného repertoáru, a současně bere v úvahu skutečnost, že v rámci provozu taxi služby může docházet k průběžné a opakované obměně pasažérů.

A3 – Dopravní prostředky

Sazba s označením A3 byla v minulosti zavedena v souvislosti s rostoucí penetrací zvukových a zvukově obrazových zařízení v dopravních prostředcích. Tato sazba historicky rozlišovala mezi dopravními prostředky, ve kterých je zvukové zařízení umístěno pouze u řidiče a takovými dopravními prostředky, ve kterých jsou multimediální zařízení umístěna centrálně pro rozptýlení pasažérů či individuálně umístěna u sedadel cestujících.

Sazby byly původně odvozeny od sazby A pro zvukové zařízení vč. dvou ks reproduktorů, resp. zvukově obrazového zařízení vč. dvou reproduktorů.

Na rozdíl od původní sazby v sekci A však nelze zohledňovat velikosti obcí, nýbrž množství přepravovaných osob. Proto byla sazba odvozena coby vážený průměr shora uvedených sazeb za technická zařízení dle celkového počtu obyvatel v jednotlivých velikostech kategoriích obcí.

Z podnětu uživatelské veřejnosti došlo v roce 2021 ke zjednodušení sazebníku a sazba rozlišuje prostředky s kapacitou do 65 osob (včetně) a nad 65 osob. Tato sazba je v sazebníku ukotvena beze změny od roku 2021 a meziročně je navyšována jen o míru inflace.

C – Diskotéky

Od roku 2019 uplatňuje OAZA zvláštní sazbu pro užití chráněného repertoáru na diskotékách, v hudebních klubech a na obdobných místech či při obdobných typech hudebních produkcí. Zavedení této sazby reagovalo na potřebu přesněji postihnout specifický charakter užití děl v provozech, v nichž hudba netvoří pouze doprovodnou kulisu, ale představuje podstatnou součást samotné služby, programu a obchodního modelu uživatele.

V návaznosti na požadavky uživatelů a s ohledem na fungování jednotného inkasního místa byla základna pro výpočet odměny harmonizována s metodikou ostatních kolektivních správců. Výše odměny je v souladu s kritérii uvedenými v § 98e autorského zákona členěna zejména podle velikosti obce, počtu skutečných návštěvníků akce, nikoli pouze podle kapacity sálu, a podle výše vstupného. Sjednoceny byly rovněž velikosti jednotlivých intervalů, aby byl výpočet pro uživatele přehledný, předvídatelný a administrativně jednoduše aplikovatelný.

Při stanovení sazeb byla zohledněna míra hospodářského významu užití chráněného repertoáru pro daný typ provozu. V případě diskoték, hudebních klubů a obdobných akcí je hudba jedním z určujících prvků poskytované služby a zpravidla přímo souvisí s návštěvností, cenou vstupného i celkovými tržbami provozovatele. Tomu odpovídá i potřeba samostatné sazebníkové úpravy, která se liší od sazeb určených pro pouhé užití hudební kulisy.

Každoročně je o míru inflace upravována pouze minimální sazba odměny, a to za účelem zachování její reálné hodnoty. Ostatní sazby uvedené v tabulce zůstávají beze změny, neboť inflační vývoj se v tomto segmentu zpravidla promítá již do samotné ceny vstupného, která je jedním z parametrů výpočtu odměny.

V případech, kdy dochází k pravidelné hudební produkci ze zvukových nebo zvukově obrazových nosičů bez účasti DJ, výhradně k poslechu, bez výběru vstupného a bez charakteru taneční diskotéky, je sazba stanovena ve výši 50 % odměny vypočtené podle sazebníku C. Toto snížení zohledňuje nižší intenzitu a odlišný účel užití chráněného repertoáru oproti akcím, jejichž hlavním účelem je taneční či klubová hudební produkce.

Samostatně je upravena také sazba pro akce s DJ, při nichž dochází k užití a úpravě hudebních děl prostřednictvím hudebních nosičů nebo technických zařízení. V těchto případech činí odměna 50 % odměny vypočtené podle sazebníku C. Tato sazba reflektuje specifickou povahu daného užití, při němž hudební složka zůstává významnou součástí produkce, avšak způsob výpočtu je přiměřeně upraven s ohledem na charakter akce a zavedenou sazebníkovou praxi.

C1 – Fitness

V roce 2019 zavedla OAZA zvláštní sazebník pro užití chráněného repertoáru v souvislosti s provozováním fitness zařízení. Struktura tohoto sazebníku byla připravována ve spolupráci se zástupci České komory fitness, a to na půdě Hospodářské komory ČR, a Česká komora fitness se

na jeho členění, tvorbě a testování spolupodílela. Výsledná podoba sazebníku byla v tomto segmentu projednána a odsouhlasena s ohledem na specifika provozu fitness zařízení.

Odměna je diferencována podle charakteru provozu, zejména podle toho, zda se jedná o fitness zařízení fungující na principu členství, nebo o zařízení bez členského systému. Sazebník dále rozlišuje, zda je chráněný repertoár užíván přímo ve cvičebních sálech, kde je jeho význam pro poskytovanou službu zpravidla intenzivnější, nebo v ostatních prostorách fitness zařízení, například v recepci, zázemí či komunikačních prostorech.

U fitness zařízení s členstvím je odměna dále členěna podle výše měsíčního členského poplatku. Tento parametr odráží hospodářský charakter provozu a umožňuje přiměřeně zohlednit rozdíly mezi jednotlivými typy fitness zařízení. Obecně lze vycházet z předpokladu, že technicky a prostorově lépe vybavená fitness centra, která jsou zpravidla osazena větším počtem zvukových nebo zvukově obrazových zařízení a nabízejí vyšší úroveň služeb, mohou v praxi dosahovat také vyšší ceny měsíčního členství.

U fitness zařízení bez členského systému je zachováno tradiční členění podle velikosti obce, které reflektuje rozdílný obchodní potenciál provozů v závislosti na místě jejich umístění. Takto nastavená struktura sazeb umožňuje zohlednit jak rozsah a intenzitu užití chráněného repertoáru, tak i hospodářský význam tohoto užití pro provozovatele fitness zařízení.

Výše sazeb i jejich vnitřní členění proto vycházejí z kritérií přiměřenosti podle § 98e autorského zákona a reflektují specifika daného segmentu, v němž hudební či zvukově obrazový podkres často tvoří součást zákaznického komfortu a celkové atmosféry provozovny.

C2 – Ostatní veřejné produkce

V roce 2019 byla zavedena samostatná sazba pro užití chráněného repertoáru v rámci ostatních veřejných produkcí, při nichž hudba nebo jiná chráněná díla neslouží pouze jako běžná kulisa, ale tvoří významnější součást programu, dramaturgie nebo doprovodného obsahu akce.

Tato sazba se uplatní zejména u produkcí, v jejichž rámci dochází k užití chráněného repertoáru před hlavním programem, v jeho průběhu nebo po jeho skončení, například před koncerty, mezi jednotlivými koncertními vystoupeními na festivalech, při cirkusových vystoupeních, zábavních pořadech, artistických show, produkcích využívajících playback nebo half-playback, případně při jiných obdobných formách veřejné produkce.

Smyslem této zvláštní sazby je zohlednit situace, kdy užití chráněných děl přesahuje rámec prosté hudební kulisy, avšak současně nejde o užití, které by bylo možné plně podřadit pod jiné speciálně vymezené sazebníkové kategorie. Hudební či zvuková složka zde může plnit funkci dramaturgického předělu, doprovodu, atmosférického prvku nebo podpory celkového diváckého zážitku.

Stejně jako u ostatních sazebníkových segmentů byla metodika výpočtu odměny harmonizována s metodikou ostatních kolektivních správců tak, aby bylo možné zachovat jednotný a administrativně přehledný způsob inkasa. Odměna je proto stanovena za návštěvníka, což umožňuje přiměřeně zohlednit skutečný rozsah veřejného užití chráněného repertoáru i velikost publika, kterému je dílo zpřístupněno.

D – Tržiště

V roce 2019 zavedla OAZA samostatnou sazbu pro užití chráněného repertoáru na veřejných prostranstvích a při obdobných formách veřejných produkcí, například na tržišťích, veřejných shromážděních, propagačních nebo reklamních akcích. V těchto případech zpravidla dochází k ozvučení prostoru a ke zpřístupnění chráněného repertoáru širšímu okruhu osob, aniž by bylo vždy vybíráno vstupné. Přesto může mít užití chráněných děl pro pořadatele či provozovatele hospodářský význam, zejména ve formě podpory propagace, zvýšení atraktivity akce, oslovení potenciálních zákazníků nebo vytvoření žádoucí atmosféry.

Tento segment je dále členěn podle konkrétní formy užití na užití chráněného repertoáru prostřednictvím reklamních vozů, při propagačních a reklamních akcích a při ozvučení tržišť. Takové členění umožňuje přiměřeně zohlednit rozdílný rozsah, intenzitu a účel jednotlivých způsobů užití.

Sazba za užití chráněného repertoáru prostřednictvím reklamního vozu se odvíjí od počtu dnů, po které je reklamní vůz užíván. Při stanovení její výše byla zohledněna zejména skutečnost, že reklamní vůz může díky své mobilitě oslovit podstatně širší a proměnlivější okruh osob než běžná provozovna zařazená v segmentu A. Výše sazby současně navazuje na sazby dlouhodobě uplatňované OAZA v segmentu A.

U reklamních a propagačních akcí byla základna pro stanovení odměny určena za každých započatých 50 návštěvníků za den. Tento způsob výpočtu představuje praktické a administrativně použitelné řešení, neboť u akcí konaných na veřejných prostranstvích bývá přesné zjištění počtu osob obtížné nebo zcela nereálné. Sazba proto vychází z přiměřeného odhadu rozsahu veřejného užití a zohledňuje skutečnost, že účinnost oslovení osob je v tomto typu produkce nižší než u reklamního vozu. Tomu odpovídá i nižší výsledná sazba.

Odměna za ozvučení tržišť je stanovena jako denní sazba a odvíjí se od počtu stánků. Tento parametr byl zvolen jako objektivně zjistitelný a administrativně jednoduchý ukazatel rozsahu akce. Při stanovení výše sazby bylo zohledněno, že možnost oslovení potenciálních zákazníků a intenzita užití chráněného repertoáru je u tržišť zpravidla nižší než u cílených reklamních nebo propagačních akcí. Sazba tak přiměřeně reflektuje specifický charakter tržišť, jejich dočasnost, otevřenost prostoru i proměnlivou návštěvnost.

Takto nastavená struktura sazeb umožňuje rozlišit jednotlivé formy veřejného užití chráněného repertoáru na veřejných prostranstvích a současně zachovat transparentní, předvídatelný a administrativně zvládnutelný způsob určení odměny.

D1 – Obecní rozhlas

V roce 2019 zavedla OAZA samostatnou sazbu pro užití chráněného repertoáru na veřejných prostranstvích prostřednictvím obecního rozhlasu. Tento způsob užití má oproti jiným formám veřejné produkce svá specifika, neboť obecní rozhlas zpravidla neslouží k soustavné či celodenní produkci chráněných děl, ale je využíván spíše příležitostně, zejména k informačním, organizačním, oznamovacím nebo komunitním účelům. Při stanovení výše sazby proto OAZA zohlednila nižší intenzitu užití chráněného repertoáru i skutečnost, že v případě obecního rozhlasu zpravidla nejde o užití přímo spojené s podnikáním nebo bezprostředním komerčním prospěchem. Z tohoto důvodu je sazba nastavena výrazně nižší než u forem užití, které jsou spojeny s pravidelnou hudební produkcí, propagací nebo přímým hospodářským využitím.

E – Poutě

Kolektivní správce zavedl v roce 2019 sazby za užití děl na poutích, lidových slavnostech a zábavách. Odměna se odvíjí od provozované atrakce a počtu započatých měsíců provozování jednotlivých atrakcí. Základ pro výpočet je opět z důvodu dlouhodobých požadavků uživatelů harmonizován s ostatními kolektivními správci.

G – Veletrhy

Kolektivní správce zavedl v roce 2019 sazbu pro užití předmětů ochrany v rámci ozvučení výstav, veletrhů, uměleckých expozic a obdobných akcí. Sazbu však nelze srovnávat se sazbami za stánky, neboť u veletrhů a obdobných akcí jsou stánky často různě veliké. Proto sazba rozlišuje mezi stánkem a jeho skutečnou plochou.

Jedná-li se o neprodejní akce, je sazba stejná jako v segmentu A.

G1 – Konference

V roce 2019 zavedla OAZA samostatnou sazbu pro užití chráněného repertoáru v rámci školení, konferencí, seminářů, odborných setkání a obdobných akcí. V těchto případech může docházet k užití různých typů chráněných děl, zejména jako součásti prezentací, audiovizuálních ukázek, doprovodných materiálů, instruktážních videí nebo jiných obsahových prvků programu.

Tento způsob užití se svým charakterem liší od běžné hudební kulisy, neboť chráněná díla mohou být začleněna přímo do odborného, vzdělávacího či prezentačního obsahu akce. Jejich užití tak může přispívat k názornosti, atraktivitě, srozumitelnosti nebo celkové profesionální úrovni programu.

Sazba je stanovena podle počtu návštěvníků akce, což představuje objektivní a administrativně přehledné kritérium pro určení rozsahu veřejného užití chráněného repertoáru. Tento způsob výpočtu současně umožňuje přiměřeně zohlednit velikost publika, kterému jsou díla v rámci akce zpřístupněna.

Výše sazby proto reflektuje specifickou povahu školení a konferencí, míru zapojení chráněných děl do programu i skutečnost, že užití těchto děl může být součástí odborné, vzdělávací nebo obchodní hodnoty pořádané akce.

I – Obřady

Od roku 2019 uplatňuje OAZA samostatnou sazbu pro užití chráněného repertoáru při produkcích souvisejících s obřady, zejména se svatbami, případně s dalšími občanskými či náboženskými obřady.

Tato sazba se neuplatní na samotný obřad, pokud je užití chráněných děl zahrnuto pod zákonnou výjimku podle autorského zákona. Směřuje však na navazující společenské či slavnostní produkce, které již mají samostatný charakter a při nichž dochází k užití hudebních nebo jiných chráněných děl nad rámec samotného obřadu.

Typicky se může jednat například o svatební hostiny, oslavy nebo obdobné navazující akce, při nichž je hudební produkce zajištěna svatební agenturou nebo provozovatelem prostoru či jiným podnikatelem jako součást služeb poskytovaných svatebčanům, hostům či dalším účastníkům akce.

V takových případech již nejde o užití bezprostředně spojené se samotným obřadem, nýbrž o samostatnou veřejnou produkci, která může být součástí podnikatelsky poskytované služby. Pořadatel nebo jiný odpovědný uživatel je proto povinen zajistit řádné licenční vypořádání a uhradit příslušnou odměnu kolektivnímu správci.

J – Užití děl při sportovních utkáních na stadiónech a ve sportovních halách a sportovních akcích

Od roku 2019 uplatňuje OAZA samostatnou sazbu pro užití chráněného repertoáru při sportovních utkáních, sportovních akcích a dalších obdobných veřejných produkcích. Tento segment je dále členěn podle významu, jaký má užití chráněných děl pro samotnou akci.

Sazebník rozlišuje zejména situace, kdy je užití chráněného repertoáru nedílnou nebo podstatnou součástí programu, například při krasobruslení, tanečních soutěžích, módních přehlídkách nebo obdobných akcích, od situací, kdy má hudební či zvukový doprovod spíše podpůrnou nebo doprovodnou funkci, typicky například při fotbalových či jiných sportovních utkáních.

Samostatně jsou vyčleněny taneční kurzy, u nichž je užití hudby nezbytným předpokladem jejich konání. V těchto případech má chráněný repertoár přímou vazbu na samotný obsah poskytované služby, neboť bez hudebního doprovodu by nebylo možné kurz realizovat. Tomu odpovídá i vyšší hospodářský význam užití chráněných děl. U tanečních kurzů je sazba stanovena s ohledem na počet lekcí v rámci kurzu.

Základ pro výpočet odměny byl, stejně jako u dalších segmentů veřejných produkcí, harmonizován s metodikou ostatních kolektivních správců v návaznosti na vznik jednotného inkasního místa. Cílem tohoto postupu je zachovat jednotný, transparentní a administrativně přehledný způsob stanovení odměny, který současně respektuje rozdílnou intenzitu a význam užití chráněného repertoáru u jednotlivých typů akcí.

J1 – Vleký a lanovky

Jedná se o sazbu, která je v praxi dlouhodobě uplatňována a uživatelským prostředím akceptována. Sazba není stanovena jako roční, nýbrž jako měsíční, což umožňuje přiměřeně zohlednit sezónní charakter provozu vleků a lanovek. OAZA tím reflektuje skutečnost, že některá střediska mimo hlavní zimní sezónu neprovozují svou činnost vůbec, případně pouze v omezeném rozsahu nebo po dobu několika týdnů.

Výše sazby zohledňuje roli užití chráněného repertoáru při oddychových, rekreačních a sportovních aktivitách. Hudební či zvuková kulisa může přispívat k příjemnější atmosféře v prostoru nástupišť, čekacích zón, front nebo jiných míst, kde se zákazníci zdržují před využitím vleku či lanové dráhy. Současně může spoluvytvářet komfortnější pracovní prostředí také pro obsluhu těchto zařízení.

Sazba je nastavena s ohledem na specifika tohoto typu užití, jeho sezónnost, proměnlivou intenzitu provozu i hospodářský význam pro provozovatele. V letních měsících nabízejí mnohé lyžařské areály v Česku provoz vybraných lanovek. Běžné lyžařské vleký sice v létě většinou stojí, ale sedačkové a kabinové lanovky běžně slouží pěším turistům a cyklistům. Ceny jednosměrných jízdenek se obvykle pohybují od 100 Kč do 300 Kč za dospělého.¹

¹ <https://www.herlikovice.cz/leto/cenik/>
<https://www.skimarianky.cz/leto/cenik/>
<https://travelking.cz/travelpedia/tip/lanova-draha-spindleruv-mlyn-medvedin>

V zimních měsících jsou jízdenky obvykle prodávány formou celodenních či jinak časově omezených permanentek, jejichž ceny oscilují v závislosti na velikosti střediska v intervalu od 460 až 1500 Kč.²

K – Erotické show

Od roku 2019 uplatňuje OAŽA samostatnou sazbu pro užití chráněného repertoáru v rámci erotických show a obdobných produkcí. Jedná se o typ veřejného užití, při němž hudební či zvukový doprovod zpravidla netvoří pouze nahodilou kulisu, ale podílí se na celkové atmosféře, dramaturgii a výsledném charakteru produkce.

Také u tohoto segmentu byla metodika stanovení odměny harmonizována s metodikou ostatních kolektivních správců, a to v návaznosti na vznik jednotného inkasního místa. Cílem harmonizace bylo zajistit jednotný, transparentní a administrativně přehledný způsob výpočtu odměny pro uživatele.

Výše sazby je stanovena jako podíl z celkové tržby ze vstupného. Tento způsob výpočtu umožňuje přiměřeně zohlednit skutečný hospodářský rozsah akce i význam užití chráněného repertoáru pro daný typ produkce.

M – Ubytování

Sazby za užití chráněného repertoáru v pokojích ubytovacích zařízení jsou OAŽA uplatňovány dlouhodobě a vycházejí z historicky ustálené sazebníkové praxe. Byly již součástí sazebníku předloženého v rámci žádosti o udělení oprávnění k výkonu kolektivní správy a od té doby jsou upravovány nejvýše o míru inflace, tedy za účelem zachování jejich reálné hodnoty.

Přiměřenost těchto sazeb byla v minulosti předmětem posouzení ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který neshledal jejich nepřiměřenost. Sazba je současně dlouhodobě aplikována v praxi a akceptována uživatelským prostředím. Opakovaně byla rovněž předmětem jednání se zástupci profesní asociace sdružující uživatele v oblasti ubytovacích služeb.

Užití chráněného repertoáru v pokojích ubytovacích zařízení má svá specifika. Nejde o veřejnou produkci v tradičním smyslu, avšak zpřístupnění televizního, rozhlasového či jiného zařízení na pokoji je součástí standardu poskytované ubytovací služby a může přispívat ke komfortu hosta i celkové kvalitě nabízeného ubytování. Sazba proto reflektuje jak povahu tohoto užití, tak jeho hospodářský význam pro provozovatele.

S ohledem na rostoucí členskou základnu Asociace hotelů a restaurací ČR byla v roce 2020 upravena také slevová struktura v tomto segmentu. Bylo doplněno další pásmo podle počtu zastupovaných uživatelů, což umožnilo lépe zohlednit rozsah zastoupení uživatelské veřejnosti a zachovat přiměřené, transparentní a předvídatelné podmínky pro ubytovací zařízení.

M1 – Lázeňské subjekty

Od roku 2019 uplatňuje OAŽA kombinovanou odměnu pro lázeňská zařízení. Tato sazba metodicky navazuje na sazby za užití chráněného repertoáru v pokojích ubytovacích zařízení,

² <https://www.skisachovka.cz/ceniky-lyzarskych-vleku>
<https://www.czechskipass.cz/cenik/>
<https://klinovec.cz/cenik-ski-klinovec/>

zároveň však zohledňuje specifické postavení lázeňských subjektů, u nichž se v praxi prolíná ubytovací, léčebná, rehabilitační a další související péče.

Při stanovení odměny je zohledněn poměr hotelových a lázeňských hostů, který byl doložen samotnými uživateli. Konstrukce sazby tak nevychází z paušálního předpokladu, nýbrž reflektuje reálné údaje předkládané uživatelskou veřejností. V kalkulaci odměny je současně zohledněn zákonný požadavek podle § 98e odst. 4 autorského zákona, jakož i průměrná obsazenost pokojů, kterou dokládají přímo dotčení uživatelé.

Ačkoli byla sazba v roce 2019 původně navržena jako fixní, OAZA po projednání námitek se Sdružením léčebných lázní přistoupila k její úpravě na variabilní model, který se odvíjí od skutečností nahlášených konkrétním uživatelem. Tento postup umožňuje přesněji zohlednit rozdíly mezi jednotlivými lázeňskými zařízeními a lépe přizpůsobit výši odměny jejich reálnému provoznímu modelu.

Vstupním parametrem pro výpočet odměny je sazba M, tedy sazba za užití chráněného repertoáru v pokojích ubytovacích zařízení, která je dlouhodobě upravována pouze o míru inflace. Z tohoto důvodu je i sazba pro lázeňské subjekty označena obdobně jako sazba M1 a zachovává na ni metodickou návaznost.

Rovněž v segmentu M1 lze aplikovat slevový mechanismus podle počtu zastoupených subjektů a jejich provozoven. Tím je zachována možnost zohlednit rozsah zastoupení uživatelské veřejnosti a zajistit transparentní, předvídatelné a přiměřené podmínky pro lázeňská zařízení.

Pro rok 2027 nebudou u výše uvedených sazeb provedeny žádné metodologické změny. OAZA vychází z historicky uplatňovaných a uživatelským prostředím akceptovaných sazeb, přičemž sazby stanovené pevnou nominální částkou budou pro rok 2027 upraveny pouze o míru inflace, a to za účelem zachování jejich reálné hodnoty.

F – Kina

Kolektivní správce zavedl v roce 2019 sazbu pro užití děl v kinech před a po představení (tzv. přestávkové hudby). Jedná se o doprovodná užití, která nemají charakter uceleného programu. Metodika výpočtu odměny je sice harmonizována s dalším kolektivním správcem, který disponuje obdobným mandátem, k výběru odměny však pro administrativní náročnost dosud nedochází.

Kromě sazby F, která se týká pouze tzv. přestávkového užití, zavedla OAZA novou sazbu F1. Tato sazba je aplikovatelná na užití předmětů ochrany užitých v rámci promítaných audiovizuálních děl, u kterých nedošlo k vypořádání práv již během jejich výroby. Sazba byla v roce 2024 zavedena coby dvojnásobek podílové sazby F. Kolektivní správce usuzuje, že dílo užitá v AVD by mělo být zhodnoceno oproti přestávkové hudbě nejméně dvojnásobně. Sazba je však aplikována pouze na tržby související s uvedením těch audiovizuálních děl, u kterých nedošlo k dřívějšímu vypořádání práv, tedy na jiný základ, než je tomu u sazby F.

ROZHLASOVÉ VYSÍLÁNÍ

Vysílání děl rozhlasem představuje způsob užití chráněného repertoáru, který má z hospodářského hlediska významnou hodnotu. Rozhlasoví vysílatelé zařazují autorská díla a další chráněné obsahy do svého vysílání jako podstatnou součást programové nabídky, která ovlivňuje atraktivitu vysílání, poslechovost, postavení vysílatele na trhu i jeho schopnost generovat příjmy, ať již z prodeje reklamního prostoru, sponzoringu, jiných obchodních plnění.

Užití chráněného repertoáru je přitom s rozhlasovým vysíláním úzce spojeno. Pokud by vysílání bylo tvořeno výlučně mluveným slovem, například zpravodajstvím, komentáři nebo moderovanými vstupy, aniž by obsahovalo hudební díla, rozhlasové hry, audioknihy, profesionálně zpracovanou reklamu nebo jiné zvukové záznamy, lze důvodně předpokládat, že by se změnila jeho posluchačská atraktivita. To by se mohlo následně projevit i v ekonomických parametrech vysílání, zejména v dosahu na posluchače, hodnotě reklamního prostoru a celkové tržní či společenské relevanci vysílatele.

Jako základ pro výpočet odměny byl proto zvolen podíl z hrubých tržeb, případně výnosů souvisejících s rozhlasovým vysíláním. Jde o ukazatel, který je samotnými vysílateli standardně sledován a který umožňuje přiměřeně vyjádřit hospodářský rozsah jejich činnosti. Výhodou podílové odměny je skutečnost, že přímo reflektuje ekonomický význam užití chráněných děl pro vysílatele, a to bez nutnosti samostatné každoroční valorizace sazby. Výjimkou jsou pouze minimální odměny stanovené pevnou částkou, u nichž je zachování reálné hodnoty odůvodněno obdobně jako u jiných nominálních sazeb.

Podílový model výpočtu odměny je v oblasti vysílání obvyklý a je dlouhodobě využíván tuzemskými i zahraničními kolektivními správci. OAZA při stanovení sazby sledovala také potřebu nezatěžovat uživatele nepřiměřenými administrativními požadavky, a proto zvolila model, který je pro tento typ užití srozumitelný, ověřitelný a prakticky použitelný.

Hrubé tržby nebo výnosy jsou pro účely výpočtu autorské odměny vhodnějším základem než samotný zisk. Zisk totiž odráží řadu okolností, které s užitím chráněného repertoáru přímo nesouvisí, a které autoři nemohou nijak ovlivnit, například investiční rozhodnutí vysílatele, obchodní strategii, marketingové náklady, vnitřní organizační strukturu, daňové nastavení nebo jiné provozní a ekonomické faktory. Navázání odměny výlučně na zisk by proto nevyjadřovalo skutečný rozsah a význam užití chráněných děl ve vysílání.

OAZA základní sazbu člení podle podílu hudby a obdobného chráněného repertoáru na vysílání, a to u licencovaných vysílatelů zejména s přihlédnutím k údajům vyplývajícím z licencí udělených Radou pro rozhlasové a televizní vysílání. Obecně platí, že čím vyšší je podíl hudební nebo obdobné programové složky ve vysílání, tím vyšší je zpravidla i rozsah užití chráněných děl.

Rozhlasové vysílání však není tvořeno pouze hudbou. Vedle ní může obsahovat komentáře, rozhovory, zpravodajství, publicistiku nebo jiné mluvené vstupy, které zpravidla nejsou dílem mistra zvuku ve smyslu repertoáru spravovaného OAZA. Současně však může zahrnovat také rozhlasové hry, audioknihy, profesionálně nazvučené reklamní spoty, dramatizace, dokumentární formáty nebo jiné zvukové záznamy, u nichž může být tvůrčí přínos mistra zvuku významný. Pro účely zjednodušení sazebníku jsou tato užití zahrnuta do širší kategorie, v níž je chráněný repertoár OAZA ve vysílání typicky uplatňován.

OAZA upustila od podrobnějšího členění sazebníku podle jednotlivých typů rozhlasového obsahu, neboť takový model by byl pro uživatele obtížněji srozumitelný a jeho aplikace by vyžadovala rozsáhlé shromažďování a vyhodnocování dat. To by mohlo vysílatele nepřiměřeně administrativně zatěžovat. Zvolená metodika proto představuje vyvážený kompromis mezi přesností výpočtu, přehledností sazebníku a praktickou použitelností pro uživatele.

Při stanovení sazeb za vysílání děl rozhlasem OAZA přihlížela také k sazbám dlouhodobě aplikovaným při veřejném provozování děl podle § 20 a § 23 autorského zákona. V těchto segmentech dochází často k užití obdobných typů chráněného repertoáru a v obdobné intenzitě

jako při rozhlasovém vysílání. Není proto důvod, aby se podíl odměn za užití děl mistrů zvuku na celkových odměnách za užití chráněného repertoáru v těchto segmentech zásadně odlišoval.

Sazebník OAZA stanovuje rovněž minimální výši odměny. U terestrického vysílání se minimální odměna odvíjí zejména od počtu licencí udělených Radou pro rozhlasové a televizní vysílání, případně od jiného objektivního rozsahu vysílací činnosti, jako je třeba vysílání formou DAB nebo AM. U internetového rádia se výše minimální odměny odvíjí od maximálního možného počtu souběžně připojitelných posluchačů. Minimální odměny jsou stanoveny jako měsíční, což umožňuje přiměřeně zohlednit reálnou dobu provozu vysílání a současně zachovat předvídatelnost licenčního režimu.

V roce 2024 došlo ke zpřesnění některých dílčích sazeb. Byla mimo jiné zavedena možnost odlišného způsobu výpočtu odměny pro veřejnoprávního vysílatele, jehož postavení na trhu je specifické a jehož příjmy jsou z významné části tvořeny rozhlasovými poplatky. Cílem této úpravy není vyjmutí veřejnoprávního vysílatele z povinnosti hradit odměnu za užití chráněného repertoáru, ale přiměřené zohlednění jeho odlišného způsobu financování a zákonem vymezeného veřejnoprávního poslání.

Současně došlo ke kodifikaci zvláštního režimu pro vysílatele s regionální či lokální působností. U těchto vysílatelů může být výpočet odměny ovlivněn měřitelným pokrytím obyvatelstva signálem, například s ohledem na reliéf krajiny, technický dosah vysílače, velikost pokrytých obcí nebo jiné objektivní okolnosti, které mají vliv na reálný rozsah vysílání. Vysílatel je povinen tyto skutečnosti písemně doložit.

OAZA při stanovení tohoto způsobu výpočtu vychází ze zkušenosti, že lokálních vysílatelů je relativně omezený počet, avšak jejich technické, územní i ekonomické parametry se mohou výrazně lišit. Za těchto okolností nepovažuje OAZA za účelné stanovit podrobný a rigidní výpočetní mechanismus pro všechny možné varianty lokálního vysílání. Přiměřenější je umožnit zohlednění konkrétních, objektivně doložených skutečností, které odpovídají reálnému rozsahu užití chráněného repertoáru.

OAZA vykonává kolektivní správu práv mistrů zvuku při užití jejich děl rozhlasovým vysíláním v režimu rozšířené kolektivní správy. Nositelé práv mají v tomto segmentu omezené možnosti individuálního výkonu práv, neboť užití děl ve vysílání je rozsáhlé, opakované a obtížně individuálně kontrolovatelné. Kolektivní správa proto plní nezastupitelnou funkci jak pro autory, kterým zajišťuje uplatnění práva na odměnu, tak pro uživatele, kterým umožňuje získat oprávnění k užití rozsáhlého repertoáru transparentním a administrativně proveditelným způsobem.

Zvláštní ustanovení pro veřejnoprávního rozhlasového vysílatele

U veřejnoprávního rozhlasového vysílatele OAZA zohledňuje jeho zvláštní postavení vyplývající ze zákonem svěřeného poslání, struktury financování a povinnosti poskytovat veřejnou službu. Veřejnoprávní vysílatel není financován výlučně prostřednictvím komerčních příjmů z reklamy, nýbrž z významné části prostřednictvím rozhlasových poplatků, jejichž účelem je zajistit stabilní a nezávislé poskytování veřejnoprávního obsahu.

Tato skutečnost však nemění nic na tom, že veřejnoprávní vysílatel užívá chráněný repertoár ve značném rozsahu a systematicky jej zařazuje do svého vysílání. Chráněná díla se podílejí na kvalitě, rozmanitosti, kulturní hodnotě a posluchačské atraktivitě veřejnoprávního vysílání. Jsou tedy součástí obsahu, jehož prostřednictvím veřejnoprávní vysílatel naplňuje své zákonné poslání.

Z tohoto důvodu OAZA připouští, aby byl u veřejnoprávního rozhlasového vysílatele aplikován zvláštní způsob výpočtu odměny, který vedle obecných sazebníkových kritérií přiměřeně zohlední zejména strukturu jeho příjmů, rozsah veřejné služby, programovou skladbu jednotlivých stanic, podíl chráněného repertoáru na vysílání a údaje doložené samotným vysílatelem.

Odměna veřejnoprávního rozhlasového vysílatele proto může být stanovena na základě objektivních, ověřitelných a uživatelem doložených údajů, zejména údajů o příjmech souvisejících s rozhlasovou činností, rozsahu užití chráněného repertoáru a programové skladbě jednotlivých vysílacích okruhů. Takový postup zachovává transparentnost, přezkoumatelnost a nediskriminační charakter sazby, aniž by docházelo k nepřiměřené administrativní nebo ekonomické zátěži veřejnoprávního vysílatele.

TELEVIZNÍ VYSÍLÁNÍ

Televizní vysílání představuje způsob užití chráněného repertoáru, který má z hospodářského hlediska významnou hodnotu. Televizní vysílatelé zařazují autorská díla a další chráněné obsahy do svého vysílání jako podstatnou součást programové nabídky, která ovlivňuje atraktivitu vysílání, diváckou sledovanost, postavení vysílatele na trhu i jeho schopnost generovat příjmy, zejména z prodeje reklamního prostoru, sponzoringu, obchodních spoluprací, případně v případě veřejnoprávního vysílatele také z televizních poplatků.

Atraktivita programové nabídky má přímý význam pro sledovanost vysílání a tím i pro hodnotu reklamního prostoru či jiných obchodních plnění navázaných na televizní vysílání. Součástí této programové nabídky jsou mimo jiné také audiovizuální díla a další pořady, na jejichž výsledné zvukové složce se podílejí mistři zvuku. Tato díla mohou být v některých případech vypořádána již ve fázi výroby audiovizuálního díla. Nelze však vyloučit situace, kdy práva mistrů zvuku k finálnímu audiovizuálnímu dílu vypořádána nebyla, případně nebyla vypořádána pro všechny způsoby užití, zejména pro navazující užití v prostředí internetu, zpětného zhlédnutí pořadů nebo služeb na vyžádání.

OAZA proto prostřednictvím sazebníku nabízí vysílatelům možnost tato práva vypořádat transparentním, předvídatelným a administrativně proveditelným způsobem. Sazebník tak plní jak funkci ochrany práv autorů zvukové složky děl, tak funkci právní jistoty pro uživatele, kteří mohou získat oprávnění k užití chráněného repertoáru za předem známých podmínek.

Základ pro výpočet odměny tvoří tržby vysílatele dosažené v souvislosti s televizním vysíláním, zejména tržby z prodeje reklamního času a dalších obchodních plnění navázaných na vysílání. Pro účely výpočtu odměny se od těchto tržeb odečítají zejména náklady na distribuci televizního signálu, náklady na agenturní zpravodajství a příjmy z poskytnutí licence k užití vlastního vysílání vysílatele osobám provádějícím přenos televizního vysílání podle § 22 autorského zákona.

Uvedené položky představují běžně sledované ekonomické ukazatele. OAZA proto vychází z předpokladu, že jejich použití pro účely výpočtu odměny nezakládá pro vysílatele nepřiměřenou administrativní zátěž. Zvolená metodika současně umožňuje pracovat s objektivními a ověřitelnými údaji, které mají přímou vazbu na rozsah a hospodářský význam vysílací činnosti.

Podílová odměna vhodně zohledňuje hospodářský význam užití chráněného repertoáru pro vysílatele, neboť se její výše odvíjí od ekonomického rozsahu televizního vysílání. Tento způsob výpočtu současně snižuje potřebu samostatné každoroční valorizace sazby, neboť případný

inflační vývoj se zpravidla promítá již do výše souvisejících tržeb. Výjimkou mohou být pouze minimální odměny stanovené pevnou nominální částkou, u nichž je zachování reálné hodnoty odůvodněno obdobně jako u jiných nominálně vyjádřených sazeb.

Sazebník nově umožňuje, aby vysílatel požádal nejen o licenci k užití chráněného repertoáru v rámci televizního vysílání, ale také o oprávnění k zařazení díla do audiovizuálního díla, tedy k synchronizaci, a k souvisejícímu pořízení rozmnoženiny. Odměna za takové užití se stanoví s ohledem na počet dotčených audiovizuálních děl, rozsah užití chráněného repertoáru a stopáž, v níž je chráněné dílo užito. Tento postup umožňuje vypořádat i situace, kdy k užití děl dochází již při přípravě nebo výrobě obsahu určeného k následnému vysílání či jinému zpřístupnění veřejnosti.

V rámci sazebníku došlo rovněž ke zjednodušení výpočtu odměny u jiných než terestrických forem televizního vysílání, a to s ohledem na jejich specifický charakter a v některých případech okrajový rozsah užití. Odměna je i nadále kalkulována podle základní tabulky sazeb, přičemž při stanovení konečné výše odměny lze přihlídnout ke konkrétním parametrům vysílatele, zejména k možnosti pokrytí obyvatelstva, počtu přípojek nebo technologii, jejímž prostřednictvím je vysílání šířeno. V praxi se může jednat například o kabelové, satelitní, internetové nebo jiné obdobné formy televizního vysílání.

OAZA základní sazbu člení podle podílu filmů a cyklů ve vysílání. Obecně platí, že čím vyšší je podíl audiovizuálních děl a cyklicky zařazovaných pořadů, tím vyšší je zpravidla i rozsah užití chráněného repertoáru OAZA. Konečná sazba současně zohledňuje podíl děl, u nichž jsou práva mistrů zvuku vypořádána prostřednictvím OAZA, a děl, u nichž byla práva vypořádána jiným způsobem.

Pokud vysílatel kromě televizního vysílání podle § 21 autorského zákona provozuje také službu zpětného zhlédnutí pořadů nebo službu na vyžádání, tedy video on demand, je povinen vypořádat rovněž práva k užití podle § 18 odst. 2 autorského zákona. Odměna za toto užití se stanoví podle sazebníku pro internetové užití, konkrétně podle příslušné části upravující zpřístupňování děl prostřednictvím internetu. Tím je zajištěno, že odměna odpovídá nejen samotnému lineárnímu vysílání, ale i navazujícím způsobům užití, které mají odlišný právní i ekonomický charakter.

Při stanovení sazeb za televizní vysílání OAZA přihlížela také k sazbám dlouhodobě aplikovaným při veřejném provozování děl podle § 20 a § 23 autorského zákona. V těchto segmentech dochází často k užití obdobných typů chráněného repertoáru jako při televizním vysílání, zejména pokud jde o audiovizuální díla, pořady, záznamy, reklamní spoty nebo jiný profesionálně zvukově zpracovaný obsah. Není proto důvod, aby se podíl odměn za užití děl mistrů zvuku na celkových odměnách za užití chráněného repertoáru v těchto segmentech zásadně odlišoval.

V rámci sazebníku OAZA stanovuje rovněž minimální výši odměny. U pozemního televizního vysílání se minimální odměna odvíjí zejména od rozsahu pokrytí území České republiky vysíláním a od podílu filmů a cyklů na vysílání. V případě vysílatelů využívajících jinou technologii stanovuje OAZA minimální odměnu s ohledem na povahu dané technologie, rozsah šíření vysílání a reálný okruh osob, kterým může být vysílání zpřístupněno.

Sazby jsou stanoveny pro situaci, kdy vysílatel v rámci vysílání užívá chráněný repertoár, k jehož užití uděluje oprávnění OAZA. Pokud vysílatel prokáže, že ve vysílání užívá také díla, k nimž jsou autorská majetková práva mistrů zvuku již vypořádána jiným způsobem, například proto, že je

sám nositelem příslušných práv nebo disponuje odpovídajícím licenčním oprávněním, odměna se poměrně krátí podle podílu těchto děl ve vysílání. Toto kritérium bylo do sazebníku výslovně zakotveno v roce 2023 a slouží k tomu, aby výše odměny odpovídala skutečnému rozsahu práv vypořádávaných prostřednictvím OAZA.

OAZA tímto způsobem usiluje o nastavení sazeb, které jsou transparentní, přezkoumatelné a přiměřené povaze televizního vysílání. Sazebník současně respektuje rozdíly mezi jednotlivými typy vysílatelů, technologiemi šíření vysílání, programovou skladbou i mírou již vypořádaných práv, aniž by uživatele zatěžoval nepřiměřeně složitým výpočetním mechanismem.

INTERNET

Kolektivní správce OAZA nově zavedl od roku 2019 sazebník za užití děl prostřednictvím sítě internet.

Autorská díla mistrů zvuku jsou na internetu v zásadě užívána dvěma základními způsoby, a to stahováním děl (download) nebo přímým přehráváním děl (streaming). Z těchto základních způsobů užití děl na internetu také vychází dělení sazebníku na dvě základní části – stahování a přehrávání. Sazebník je dále členěn dle typu stahovaných či přehrávaných děl, a to na audiální a audiovizuální.

Užití děl na internetu generuje stále větší zisky. V případě, že by se autoři na odměnách za tato užití nepodíleli, šlo by o značně nespravedlivé uspořádání. Zpoplatnění těchto užití je nutné také vzhledem k rovnému přístupu vůči všem uživatelům. Uživatelé děl na internetu by měli hradit odměnu stejně jako uživatelé v dalších sektorech, např. přenosu televizního vysílání.

Kolektivní správce OAZA vycházel při stanovení základen pro výpočet odměn ze stejných základen, které v současné době aplikuje kolektivní správce OSA.

Sohledem na požadavky uživatelů i z jiných sektorů užití, kteří se dovolávají srovnatelných metodik výpočtů odměny z důvodu administrativní nenáročnosti, transparentnosti a možného srovnání sazeb jsou odměny kalkulovány podle již zavedeného a trhem akceptovaného modelu OSA.

OAZA tedy zvolila výše uvedené základny pro stanovení odměny, ačkoli se jako obdobně vhodná základna jeví např. množství stažených event. přehrávaných dat / tzv. streamů.

Při stanovení výše sazeb pro internetová užití kolektivní správce OAZA vycházel ze sazeb aplikovaných dlouhodobě při užití v rámci veřejného provozování (§20 a §23 AZ).

Výše sazeb je vždy stanovena pro situaci, kdy uživatel užívá díla, k jejichž užití dává souhlas kolektivní správce. V případě, že uživatel užívá díla, ke kterým jsou autorská majetková práva již vypořádána jinak (např. vlastníkem autorských majetkových práv), bude odměna na základě podílu těchto děl poměrně krácena.

Sazebník pro rok 2027 vychází z předchozích sazebníků a bude navyšován pouze o inflaci.

1.1 - Sazba odměny za stažení audiálních děl za úplatu (hudba bez obrazu)

V tabulce 1.1 je stanovena odměna za užití audiálních děl stahováním (download). Jedná se především o jednotlivé písně a alba. Zpoplatňován je uživatel, který audiální díla zpřístupňuje

tímto způsobem koncovým uživatelům, nejčastěji fyzickým osobám k poslechu. Odměna se odvíjí od částky, kterou za stažení platí koncový zákazník. Jedná se tedy o výpočet odměn pro díla poskytovaná za úplatu.

1.2 Minimální výše odměny za stažení audiálních děl za úplatu

Tabulka obsahuje minimální odměnu za stažení audiálních děl za úplatu. Minimální odměna se odvíjí od ceny skladby, alba, či singlu pro koncového zákazníka.

1.3 Minimální výše odměny za stažení audiálních děl bezúplatně

Tabulka 1.3 obsahuje odměnu za stažení audiálních děl v případě, že jsou tato díla poskytovaná konečnému uživateli zdarma. Sazba opět rozlišuje mezi typy děl – skladby, alba, singly. Odměna za užití dle typu děl je dále dělena podle toho, zda je dílo nabízeno v rámci reklamní kampaně. U reklamní kampaně kolektivní správce OAZA dovozuje vyšší hospodářský přínos pro uživatele než u ostatních užití audiálních děl stahováním.

1.4 Sazba odměny za užití děl v rámci audioknih

Kolektivní správce dále zařazuje speciální segment užití audiálních děl v segmentu audioknih. Odměna v tomto segmentu se odvíjí od sazeb uvedených v tabulce 1.1 až 1.3. Kolektivní správce vychází z obecných užití, a to vzhledem k tomu, že OAZA nezaplatňuje pouze užití děl v rámci hudebních děl, ale také umělecké ozvučení mluveného slova. Z toho důvodu vychází při stanovení odměn z tabulek 1.1. až 1.3., přičemž tyto odměny výrazně понижuje (o 50 %).

1.5 Sazba za užití děl u vyzváněcích melodií (stažení za úplatu i bezúplatně)

Kolektivní správce dále zařadil speciální segment pro vyzváněcí melodie. Opět zde vychází ze základů pro výpočet odměn nastavených kolektivním správcem OSA. Odměna se odvíjí od odměny za stažení díla. Také pro tento segment se aplikuje minimální odměna.

1.6 Sazba odměny za užití děl v rámci aplikací a programů obsahujících hudební složku

Kolektivní správce zavedl od roku 2019 odměnu za užití hudební složky v rámci aplikací a programů. Základna pro výpočet odměny se odvíjí od základů nastavených OSA. Výše sazeb je potom stejně jako u většiny ostatních sazeb odvozena od sazeb aplikovaných OAZA v segmentu veřejných produkcí. Také v tomto segmentu kolektivní správce zavádí minimální odměnu, která se odvíjí od délky hudebních děl v aplikaci.

2.1 Sazba odměny za užití audiovizuálních děl za úplatu i bezúplatně

V druhé části kolektivní správce zavedl od roku 2019 sazby pro stahování (download) audiovizuálních děl, které dělí do dvou kategorií, a to na videoklipy a koncerty, a dále pak na filmy, seriály a pořady. Odměna v obou kategoriích se odvíjí od koncové ceny pro zákazníka. Výše aplikované sazby opět vychází ze sazeb aplikovaných v segmentu veřejných užití. Stanovena je také minimální odměna, která se odvíjí od délky díla.

3.1 Sazba odměny za přehrávání (streaming) hudebních děl za úplatu i bezúplatně

V části třetí kolektivní správce stanovuje výše sazeb pro užití audiálních děl prostřednictvím přehrávání neboli streamingu. Tabulka č. 3.1 stanovuje konkrétně sazby za přehrávání hudebních děl za úplatu i bezúplatně. Sazba se odvíjí od hrubých tržeb, které uživatel generuje poskytováním této služby. Výše sazby byla odvozena od segmentu veřejných užití. Stanovena byla také minimální odměna. Pro služby, které fungují na principu předplatného, se minimální odměna odvíjí

od minimální odměny za 1 předplatitele. V případě služeb nefungujících na principu předplatného, se minimální odměna stanovuje za každých 16 000 přehrání v měsíci.

3.2 Sazba odměny za hudební podkres k webovým stránkám

Kolektivní správce stanovuje odměnu za užití děl, které slouží jako podkres k webovým stránkám. U právnické osoby se odměna odvíjí od 1 díla a každých započatých 10 000 přístupů. Odměna v případě užití děl fyzickou osobou je potom stanovena za jedno dílo a rok. Kolektivní správce dovozuje, že hospodářský přínos užití děl v tomto případě do značné míry závisí na právní formě podnikání.

4.1 Přehrávání (streaming) audiovizuálních děl (video on demand)

Kolektivní správce OAZA stanovuje v poslední tabulce sazby za užití audiovizuálních děl prostřednictvím streamingu. Tato užití jsou často také označována jako video on demand. Odměna se odvíjí od typu obsahu. Toto členění reflektuje rozdílný hospodářský přínos užití jednotlivých typů děl pro uživatele. Sazba se odvíjí od hrubých tržeb, které uživatel generuje poskytováním této služby. Stanovena je také minimální autorská odměna, která je v případě předplacených služeb počítána jako částka za jednoho předplatitele. U služeb, které nefungují na základě předplatného, se minimální odměna dále štěpí podle toho, zda audiovizuální dílo přesahuje či nepřesahuje 75 min. Speciální minimální odměna je stanovena u video on demand, které je poskytováno koncovým zákazníkům zdarma.

PŘENOS VYSÍLÁNÍ

Tradiční provozování převzatého vysílání spočívá v přenosu programového obsahu, který nebyl vytvořen samotným provozovatelem přenosu, nýbrž je přebírán od jednotlivých vysílatelů a dále zpřístupňován koncovým uživatelům v rámci programových nabídek či balíčků. Tito vysílatelé programovou nabídku vytvářejí kombinací vlastní tvorby, akvizičních pořadů a dalších audiovizuálních či audiálních obsahů.

Význam převzatého vysílání vzrostl zejména v souvislosti s nárůstem počtu televizních a rozhlasových kanálů a se zvyšující se poptávkou diváků a posluchačů po širší a specializovanější programové nabídce. Převzaté vysílání umožňuje koncovým uživatelům přístup k širšímu spektru obsahu, včetně stanic, které by samostatně nemusely být v České republice běžně dostupné prostřednictvím individuálního naladění. Typicky se může jednat například o sportovní, filmové, dokumentární, tematické nebo zahraniční programy.

Z autorskoprávního hlediska se přenosem rozhlasového nebo televizního vysílání rozumí zpřístupňování díla současným, úplným a nezměněným přenosem vysílání díla rozhlasem nebo televizí, uskutečňuje-li jej jiná osoba než původní vysílatel.

Autorská odměna za přenos vysílání je stanovena jako pevná sazba za jednu přípojku, domácnost, případně jiný odpovídající počet koncových uživatelů. Tento způsob výpočtu je uplatňován bez ohledu na to, zda je za službu vybíráno samostatné předplatné, v jaké cenové hladině je služba nabízena veřejnosti nebo jak rozsáhlá je konkrétní programová nabídka. Zvolený model vychází z požadavku uživatelské veřejnosti na jednoduchý, předvídatelný a administrativně přiměřený způsob stanovení odměny.

Počet přípojek představuje objektivní a uživateli běžně sledovatelný ukazatel rozsahu poskytované služby. Jeho použití proto nezakládá nepřiměřenou administrativní zátěž a současně

umožňuje přiměřeně zohlednit hospodářský rozsah činnosti provozovatele přenosu. Hospodářský význam této služby se totiž zpravidla přímo odvíjí od počtu smluvních vztahů s koncovými uživateli, respektive od počtu domácností či přípojek, kterým je programová nabídka zpřístupněna.

Přípojkou se pro účely sazebníku rozumí každý přípojný bod koncového uživatele nebo domácnosti, zejména zásuvka kabelového rozvodu, koncové připojovací zařízení, dešifrovací zařízení nebo jiné technické zařízení distribučního systému provozovatele, jehož prostřednictvím je koncovému uživateli umožněn přístup k přenášenému vysílání.

Sazba odměny je stanovena jako měsíční. Pro účely výpočtu se násobí počtem nabízených přípojek a počtem měsíců, po které byla služba provozována. Vyúčtování probíhá na základě pravidelného pololetního souhrnného hlášení za jednotlivé měsíce. Tento způsob hlášení umožňuje průběžné a přehledné vypořádání práv bez nadměrné administrativní zátěže na straně uživatelů.

V roce 2018 byly sazby projednány se zástupci trhu a se zástupci Hospodářské komory ČR. Výše sazeb a jejich další vývoj byly dohodnuty na období pěti let, tedy do konce roku 2023. V první polovině roku 2023 byla jednání obnovena a zúčastněné strany našly oboustranně přijatelný kompromis, který zohlednil jak potřebu zachování přiměřené odměny pro autory, tak aktuální makroekonomickou situaci a předpokládaný vývoj trhu.

Při posuzování přiměřenosti sazby je třeba zohlednit nejen skutečnost, že sazba byla projednána se zástupci trhu, ale také dlouhodobý vývoj spravovaného repertoáru a rozsahu zastupovaných nositelů práv. OAZA eviduje postupný nárůst počtu zastupovaných autorů i děl. Se zvyšujícími se nároky diváků na technickou i uměleckou kvalitu audiovizuálního obsahu roste rovněž význam zvukové složky, která je nedílnou součástí pořadů obsažených v převzatém vysílání.

Na základě těchto skutečností má OAZA za to, že sazba zohledňuje účel, způsob a okolnosti užití, rozsah zpřístupnění chráněného repertoáru, hospodářský význam služby pro provozovatele přenosu i praktickou potřebu jednoduchého a ověřitelného výpočtu odměny. Regionální sleva zakotvená v sazebníku zůstává zachována beze změny.

Pro rok 2027 je základní sazba upravena pouze o míru inflace, a to za účelem zachování její reálné hodnoty. Nejedná se tedy o změnu metodiky ani o věcné navýšení sazebníkové zátěže, nýbrž o standardní valorizační mechanismus odpovídající dosavadní sazebníkové praxi OAZA.

Doplňkové služby související s přenosem vysílání

Převzaté lineární vysílání je tradičně využíváno v oblasti televizního i rozhlasového vysílání. Vývoj technologií, zejména vysoká penetrace vysokorychlostního internetového připojení a rozvoj digitálních distribučních platforem, však umožnil rozšířit původně lineární a neinteraktivní přenos o další doplňkové funkcionality.

Koncový uživatel již není omezen pouze na sledování programové nabídky v reálném čase. Prostřednictvím doplňkových služeb může využívat další možnosti, zejména volbu času, místa nebo technického zařízení, na kterém bude obsah sledovat. Tím dochází k rozšíření původního lineárního přenosu o způsoby užití, které mají odlišný technologický, právní i hospodářský charakter.

Tyto doplňkové funkcionality jsou pro diváky uživatelsky atraktivní a provozovatelé služeb je běžně využívají jako konkurenční prvek své nabídky. Z pohledu koncového uživatele mohou být vnímány jako součást jedné služby, z hlediska autorského práva však může jít o samostatné nebo navazující způsoby užití, které je třeba řádně licenčně vypořádat. Při stanovení odměny je proto nezbytné zohlednit nejen samotný lineární přenos, ale také další interaktivní či časově posunuté formy zpřístupnění obsahu.

OAZA proto zavedla samostatnou sazbu pro doplňkové služby přímo související s přenosem vysílání. Za doplňkové služby se pro účely sazebníku považují zejména tyto funkcionality:

- **odložená sledovanost**, tzv. catch-up, tedy zpřístupňování chráněného obsahu na vyžádání podle § 18 odst. 2 autorského zákona, kdy je divákovi umožněno opakovaně zhlédnout pořad po jeho odvysílání v čase a místě podle vlastní volby, zpravidla po omezenou dobu, nejedná se však o videoknihovny;
- **nahrávání**, zejména síťové nebo cloudové nahrávání typu nPVR, kdy má divák možnost uložit si vybrané pořady prostřednictvím úložiště provozovatele služby a následně je opakovaně zhlédnout, zpravidla po omezenou dobu;
- **sub-přípojka nebo multiroom přípojka**, tedy technické řešení umožňující sledování různých pořadů ve stejném čase na více technických zařízeních v rámci jedné domácnosti, například na televizoru, tabletu, počítači nebo mobilním telefonu.

Sazba za doplňkové služby je určena pro provozovatele přenosu, kteří nemají tyto způsoby užití vypořádány v rámci licenční smlouvy k přenosu. Uplatní se bez ohledu na to, zda konkrétní koncový uživatel doplňkovou službu skutečně aktivně využívá, rozhodující je její dostupnost v rámci nabídky provozovatele. Tento přístup odpovídá povaze služby, jejíž hodnota je založena již na možnosti využití dané funkcionality.

Sazba odměny je stanovena jako měsíční a násobí se počtem diváckých účtů a počtem měsíců, po které byla služba provozována. Vyúčtování probíhá zpravidla formou pravidelného pololetního souhrnného hlášení za jednotlivé měsíce, není-li v licenční smlouvě stanoveno jinak. Tento způsob výpočtu navazuje na základní logiku přenosu vysílání a současně zohledňuje specifika doplňkových interaktivních služeb.

Navrhovaná výše sazby za doplňkové služby činí 20 % základní sazby za přenos vysílání. Tato sazba se nevztahuje na samostatné videoknihovny ani na služby, jejichž povaha již neodpovídá doplňkové funkcionality k přenosu vysílání, ale samostatné službě zpřístupňování obsahu na vyžádání.

Výše sazby vychází z rostoucího významu odložené sledovanosti a dalších doplňkových funkcí v diváckém chování. Odložená sledovanost je v rámci elektronického měření televizní sledovanosti sledována jako významný ukazatel konzumace televizního obsahu, přičemž zahrnuje pořady, které si diváci pustí zpětně v den odvysílání nebo v následujících dnech. Dlouhodobý vývoj ukazuje, že tyto formy užití mají rostoucí význam a představují pro provozovatele služeb relevantní hodnotu, kterou je třeba při stanovení odměny přiměřeně zohlednit.

OAZA proto považuje sazbu ve výši 20 % základní sazby za přenos vysílání za přiměřený derivát základní sazby. Tato výše zohledňuje skutečnost, že doplňkové služby rozšiřují uživatelskou

hodnotu původního lineárního přenosu, avšak současně nejsou totožné se samostatnou videoknihovnou ani s plnohodnotnou službou video on demand. Sazba tak představuje vyvážené řešení mezi hospodářským významem těchto funkcionalit pro provozovatele a potřebou zachovat transparentní, předvídatelný a administrativně přiměřený způsob výpočtu odměny.